

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200278
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319200278.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: N. W., XX.XX.XXXX, XXX XX. Y. XXXX, o zaplatenie 8 102,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/6/2019-114 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, vo výroku III., ktorým konanie zastavil čo do zaplatenia sumy 100 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2019 do zaplatenia a vo výroku IV., ktorým rozhodol, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania, zrušuje a vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 205,04 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5 205,04 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach 200 eur vždy do posledného dňa toho-ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Žalobu zamietol: čo do zaplatenia istiny 2 897,24 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 797,24 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, čo do zaplatenia zmluvného úroku 19,9 % ročne zo sumy 8 102,28 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, čo do zaplatenia dlžného úroku z istiny vo výške 19,9 % od 17.01.2014 do 29.01.2019 - zmluvného úroku vo výške 7 421,52 eur. Konanie zastavil čo do zaplatenia sumy 100 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2019 do zaplatenia. Ďalej rozhodol, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 212 ods. 2, § 216 ods. 2 CSP sa súd cítil byť viazaný rozsudovým návrhom, v ktorom žalobca žiadal od žalovanej zaplatiť dlžnú istinu 8 102,28 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 7 421,52 eur, zmluvný úrok 19,9 % zo sumy 8 102,28 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8 102,28 eur od 30.01.2019 do zaplatenia. Okresný súd konštatoval, že úverová zmluva je zo dňa 07.01.2014, a preto je potrebné na ňu aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy je zjavné, že splátka nie je štruktúrovaná na istinu, úrok, poplatky a nie sú uvedené jednotlivé splátky a spôsob započítavania, pričom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch musí obsahovať zmluva o úvere a nie prílohy. Podstatnú náležitosť úverovej zmluvy, ktorú požaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky. Z toho dôvodu je potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch úver za bezúročný a bez poplatkov, lebo neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z podania žalobcu zo dňa 08.05.2019 čl. 104 spisu vyplýva, že výška platby žalovanej celkom predstavovala sumu 3 544,96 eur (súd pri závere, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov nebral do úvahy tvrdenie žalobcu na čl. 104 spisu za právne relevantné, pokiaľ sa týkalo

tvrdenia, že platbu 3 544,96 eur započítal na poplatky vo výške 59,61 eur, na úrok z omeškania, zmluvný úrok 2 437,63 eur a na istinu 1 047,72 eur). Okresný súd mal za to, že v zmysle záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, potom je potrebné celú platbu zo strany žalovanej vo výške 3 544,96 eur započítať na úver 8 850 eur. $8\,850 \text{ eur} - \text{platby } 3\,544,96 \text{ eur} = \text{rozdiel na istine poskytnutej pôžičke vo výške } 5\,305,40 \text{ eur}$. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania žalovaná zaplatila 100 eur a v tejto časti žalobca v podaní vzal žalobu späť v rozsahu 100 eur (čl. 71 spisu), súd v nadväznosti na § 145, 146 CSP v tejto časti konanie zastavil (výrok III. rozsudku, kde súd zastavil konanie čo do zaplatenia sumy 100 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2019 do zaplatenia). $5\,305,40 - 100 \text{ eur} = 5\,205,40 \text{ eur}$ je rozdiel - skutočne nezaplatený úver - istina. Súd zaviazal žalovanú k zaplateniu skutočne nezaplateného úveru bez zmluvných pokút, bez zmluvného úroku z úveru vo výške 5 205,04 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5 205,04 eur od 30.01.2019 do zaplatenia (výrok I. rozsudku). Zároveň poskytol žalovanej - spotrebiteľke splátky na splácanie dlhu 5 205,04 eur istiny s príslušenstvom vo výške 200 eur mesačne v súlade s jej návrhom na čl. 59 spisu. Na záver súd doplnia, že žalobca nemôže byť aktívne legitimovaný v tej časti pohľadávky, na ktorú nevznikol zákonný nárok, keďže zmluva bola súdom určená za bezúročnú a bez poplatkov. Potom všetky sumy, ktoré boli na žalobcu postúpené nad rozsah skutočného úveru vo výške rozdielu medzi skutočným úverom a skutočnými platbami, bol postúpený neprávnom a k tejto časti taktiež žalobca nemá žiadnu aktívnu legitimáciu. Nemohol byť platne postúpený úver a ostatné položky, na základe ktorých nevznikol právnomu predchodcovi žalobcu zákonný nárok. Vzhľadom k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok len na rozdiel medzi poskytnutým úverom a skutočnými platbami žalovanej, potom prioritným dôvodom, pre ktorý súd zamietol ostatné nároky tvoriace predmet sporu, je tento dôvod. Vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatnosti úverového vzťahu nemá žalobca právo na zaplatenie rozdielu v istine, ktorú požaduje vo výške 2 797,24 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 797,24 eur od 30.01.2019 do zaplatenia (rozdiel medzi uplatnenou istinou 8 102,28 eur a priznanou istinou vo výške 5 205,04 eur, spolu so zastavenou časťou 100 eur). Vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru okresný súd zamietol z rovnakého dôvodu, že žalobcovi na tieto položky nevznikol nárok aj zmluvný úrok 19,9 % ročne zo sumy 8 102,28 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, dlžný úrok z istiny vo výške 7 421,52 eur, čo je zmluvný úrok vo výške 19,9 % od 17.01.2014 do 29.01.2019. Úspech vo vzťahu k celému predmetu sporu je v časti na strane žalobcu (v časti týkajúcej sa výroku I., ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu s príslušenstvom a v časti výroku III., ktorým zastavil konanie). Ostatná časť predmetu sporu je zamietnutá časť predmetu sporu, teda neúspech žalobcu. Čistý úspech žalovanej - spotrebiteľky je vyšší ako úspech žalobcu. Žalovaná - spotrebiteľka však náhradu trov konania nežiadala, zo spisového materiálu trov konania nevyplyvali, preto súd rozhodol tak, že podľa § 255 ods. 1 CSP je úspech a neúspech v konaní a žiadnej zo strán konania súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, v ktorom uvádza, že úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivých splátok v členení na istinu, úrok a poplatky nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/ES. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, že (i) výška úveru, (ii) úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) RPMN banky v %, (v) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vi) celkovú výšku úveru, (vii) dátum 1. splátky, (viii) dátum nasledujúcich splátok, (ix) počet mesačných splátok, (x) dátum. Žalobca považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Žalobca súdu spolu s návrhom na zmenu strany sporu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017. Z článku 1 bod 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že konkrétne postúpené pohľadávky sú identifikované v Prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca má za to, že predmetnú prílohu súdu spolu s návrhom zmeny strany sporu doručil. Pohľadávka pritom bola postúpená v celom rozsahu vrátane všetkých práv a povinností s ňou súvisiacich, pričom podľa článku II bod 4 písm. c) Zmluvy o postúpení právom spojeným s pohľadávkou sa rozumie aj, okrem iného, právo Postupcu ako veriteľa na plnenie od tretej osoby, ktorá má záväzok splniť dlh hlavného dlžníka alebo vedľajšieho dlžníka - spoludlžníka, alebo ktorá zabezpečuje záväzky hlavného dlžníka alebo vedľajšieho dlžníka - spoludlžníka. Postupník v zmysle uvedeného tak má právo na plnenie z jemu postúpenej pohľadávky tak od dlžníka ako aj od spoludlžníka. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie odvolania žiada súd, aby podľa ust. § 389 CSP: zrušil prvostupňové rozhodnutie a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie, alebo aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila, že s ním nesúhlasí a žiada potvrdiť napadnutý rozsudok.
4. Žalobca na vyjadrenie žalovanej uviedol, že nekonkretizuje dôvody svojho nesúhlasu s odvolaním a že naďalej trvá na svojom podanom odvolaní.
5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.), vo výroku, ktorým konanie zastavil čo do zaplatenia sumy 100 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2019 do zaplatenia (výrok III.) ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok IV.) podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
6. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadísk, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
7. Odvolanie žalobcu je postavené predovšetkým na odvolacom dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Konkrétne žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, t. j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.
8. Odvolací súd uvádza, že otázkou splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa už v minulosti vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach zaoberal a ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku súdneho dvora EÚ z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej nebola a v súčasnosti ani nie je súdna prax v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018) konštatoval, že do „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k / zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu,

úroky a iné poplatky“. Od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktorou autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR, preto konštatuje, že ak okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. vymedzenie, aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky, s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.), vo výroku, ktorým konanie zastavil čo do zaplatenia sumy 100 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2019 do zaplatenia (výrok III.) ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok IV.) zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Vo zvyšnej časti vo výroku, ktorým súd žalobe v časti vyhovel (výrok I.), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)